

komst som denne, der altsaa ifølge Lovforslagets § 1 kommer til at gælde for Rattegat, Øresund og Østersøen med de Begrænsninger, som nærmere ere betegnede saavel i Lovforslaget som i Overenskomsten. § 1 gaar dernæst ud paa, at der ved fgl. Anordning træffes de fornødne Bestemmelser om Overholdelsen af disse Bestemmelser, medens Lovforslagets § 2 omhandler Maaden, hvorpaa dette skal ske, og § 3 angiver Straffebestemmelser og Mulfter for Overtrædelse af Konventionen i Henhold til dette Lovforslag. Jeg skal nu gaa over til ganske kort at omtale de stillede Vædringsforslag. Vædringsforslag Nr. 1 til § 1 gaar ud paa en tydeligere Betegnelse af Grænsen imellem Stevns og Falsterbo, end der i Lovforslaget er fastsat. Der er til dette Vædringsforslag stillet et Underædringsforslag af det ærede Medlem for Storeheddinge (Sv. Høgsbro) ifølge hvilket der i 7de Linie efter „Stevns“ skal indfjydes: („Brambroen“) og efter „Falsterbo“: „Fyrtaarn“. Jeg vil tillade mig at foreslaa, at det ærede Medlem tager det Underædringsforslag tilbage, ligesom han gjorde ved en lignende Vædring til Fiskerilovforslaget. For øvrigt tænker jeg mig ogsaa, at Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling maaske nærmere vil tage under Overvejelse, om der maaske ikke alligevel skulde være noget at rette ved Vædringsforslaget under Nr. 1; men for øvrigt anbefaler jeg det. — Dernæst skal jeg ganske kort anbefale Vædringsforslag under Nr. 2. Det gaar ud paa, at Ministerens Bemyndigelse ifølge den fgl. Anordning til at sætte Bestemmelser angaaende Tilfjynet i Kraft bliver begrænset derved, at Bevillinger hertil skulle afgøres paa de aarlige Finanslove. Thi man er jo ikke sikker paa, at det ikke vil drage for store Pengedgifter med sig, saa at det kunde være ønskeligt, at Lovgivningsmagten i sin Helhed afgør Spørgsmaalet om Pengbeviglingen. Vædringsforslag under Nr. 3 gaar ud paa, at der tilfjoes en ny § 4, der bemyndiger Ministeren til at sætte Loven i Kraft, for saa vidt Overenskomsten bliver ændret paa de Punkter, der ere nævnte i de følgende Vædringsforslag, der ere stillede til Konventionen. Her er stillet et Underædringsforslag af den højtærede Landbrugsminister, og det gaar ud paa at betegne, hvilken Overenskomst det er, nemlig: at det er den, der findes trykt i Rigsdagstidende for 1896—97, Tillæg A., Sp. 2047—54. Denne Vædring kan Udvalget selvfølgelig tiltræde, thi det er jo kun en tydeligere Betegnelse af, hvilken Overenskomst her er Tale om. — Vædringsforslaget Nr. 4 er stillet af Udvalget, og dertil er

ligeledes stillet et Par Underædringsforslag af det ærede Medlem for Stevns, hvilke Underædringsforslag jeg ikke skal omtale, men kun holde mig til Nr. 4. Det angaar Bornholm, og er en Indskrænkning i den Ret, der var foreslaaet for de svenske Fiskere til at fiske Sild hele Aaret paa Soterritoriet under Bornholm. Denne Ret vil efter Vædringsforslaget blive indskrænket til, som bestemt i Fiskeriloven, kun at gælde fra 1ste Maj til 31te August, altsaa i 4 Maanedere. Det er jo et Spørgsmaal af gammel Dato; der er ofte kommet Klager fra bornholmste Fiskere over, at de svenske Fiskere ikke forbydes at fiske Sild paa Soterritoriet under Bornholm. Men man har ikke fra Administrationens Side villet forbyde de svenske Fiskere at gøre det i dette Aarhundrede i alt Fald. Det Spørgsmaal er jo i Grunden afgjort ved Fiskeriloven, og naar Konventionen her bringes i Overensstemmelse med den, maa man derovre være tilfreds, selv om Fiskerne meget ønskede en Bestemmelse, der gjorde, at danske Undersaatter havde Soterritoriet for sig selv. Her kommer i hvert Fald i Konventionen den Bestemmelse ind, at de bornholmste Fiskere skulle have Ret til Sildefiskeri paa svenskt Soterritorium fra Falsterbo til Simbrishamn. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister under de Forhandlinger, der vel atter komme med den svenske Regering, at forsøge, om ikke denne Strækning kunde udvides fra Simbrishamn til Kalmar. Jeg har ikke i Udvalget turdet foreslaa denne bestemte Grænse, fordi jeg dog anser Sagen for at være for ringe til at sætte Konventionens øvrige Bestemmelser paa Spil. Men hvis den højtærede Landbrugsminister under Forhandlingerne kunde skaffe os det, er det et almindeligt Ønske hos de bornholmste Fiskere at faa Grænsen Falsterbo—Kalmar i Stedet for Falsterbo—Simbrishamn. — Vædringsforslagene under Nr. 5 og 6 skal jeg ikke omtale, da de ere overensstemmende med Fiskeriloven og kun ere en Følge af den. Vædringsforslag Nr. 7 handler om Bestyrelsen for de faststaaende Lakseløsefer under Bornholm og Christiansø, som efter den tidligere Fiskerilovs Bestemmelser — der kun gjaldt for Soterritoriet — vare saaledes, at der var uensartede Tidsfrister for Ost- og Vestfiden af Bornholm. Nu har Fiskeriforeningens Bestyrelse derovre flere Gange andraget om, at det her maatte blive ens, naar Bestyrelsen efter Konventionen blev bestemt uden for Soterritoriet. Det er ikke saa nemt, naar de komme 6, 7 eller 10 Mile til Søs med faste Lakseredskaber at fæle sa langt til Søs, hvor Grænsen